

Horia Muntenus, [SANDU FRUNZĂ, POETUL](#)

[IUBIREA CA UN VIS INFINIT DĂRUIT UNEI CLIPE](#) , blog personal, luni, 18 decembrie 2023

<https://www.libris.ro/iubirea-ca-un-vis-infinit-daruit-unei-clipe-EIK978-606-49-0981-7--p35885983.html#descriptionHead>

SANDU FRUNZĂ

Născut pe 17 APRILIE 1966

Se pare că Expresionismul este cel mai bun câmp pentru rostirile lirice ale filosofilor. Mijloacele și instrumentele literare pe care le oferă sunt perfecte pentru relevarea spațialității meditative. Amplitudinile geometriilor posibile magnetizează disponibilitățile creative. Așa a fost atras de reverberațiile poeziei și Sandu Frunză, profesor de Filosofie și iubitor de Înțelepciune.

Dar, în parcurgerea versurilor sale, ne vom aminti că, încă din liceu, adolescentul Sandu Frunză fusese chemat de ele, publicase încă de pe atunci în paginile unor reviste culturale, cum fac poeții, în juvenilitate, reverențe uluitoarei superbii a inocenței visătoare.

Din tremurul acelor căutări a fost întâmpinat de Filosofie și a plecat cu mult curaj înspre ea. Și altfel curge și se pronunță Gândul într-o astfel de tandrețe! Fiindcă Sandu Frunză „desface” conceptele, aidoma, eliberându-le aromele spre cei cititori.

Cum scrie în Prefață Vianu Mureșan, prietenul său poet și filosof, și colegul său încă din tinerețe: „Sufletul e o monadă, iar poeții o exprimă cu vibrații insolite și tulburi pentru că în limba lor prinde articulație și naivitatea găngavă a copilului, și îndrăzneala impetuoasă a profetului, și ardoarea beată a îndrăgostitului, și bocetul suferindului, dar și sapiența tăioasă a filosofului”.

În fapt, filosoful Sandu Frunză a fost mereu un poet. Și a rămas un poet și stă mândrie Poeziei Clujului contemporan.

Reproduc, aici, o poezie a lui Sandu Frunză, extraordinară prin simplitatea ei și prin gândirea ei și prin expresia ei:

SĂ MOR ȘI SĂ TRĂIESC ÎN INIMA TA

Stau la capătul străzii pustii și privesc
aleiile ce parcă duc nicăieri
Frunzele moarte dorm sub zăpada
Ce s-a lăsat îndelung așteptată, în liniște.
Așa cum am învățat și eu
să mor și să trăiesc în inima ta.

Arbuștii de forsiția, pâlcurile de iasomie
și florile de nalbă ascunse sub zăpadă
cum stau și eu pitit
sub gândul morților eliberatoare pe care le trăim
de fiecare dată când
ne însoțește curajul de a frânge rutina
comodităților care ne-au învins.

Îmi spun că voi putea pacea să o găsesc
doar căutând liniștea în inima ta.

Aș vrea să am puterea să te duc
acolo unde izvorăște iubirea.
Dar cu pustiul din jur devin tot mai vulnerabil
Și nu mai regăsesc calea.
Și stau cu umbra ta în mintea mea.
Ca un cioban cu mioara lui discutând despre moarte
Și în pieptul meu nu bate decât inima ta.

<http://horiamuntenusblog.blogspot.com>

<http://horiamuntenusblog.blogspot.com/2023/12/iubirea-ca-un-vis-infinit-daruit-unei.html>